

облику самоуправе по угледу на револуционарну комуноу и успоставио комунални систем са општином као самоуправном и основном друштвено-политичком заједницом, заснованом на власти и самоуправљању радничке класе и свих радних људи.

5. ЛОКАЛНА САМОУПРАВА У ПОСТСОЦИЈАЛИСТИЧКОЈ РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

а) Општина као основна јединица територијалне организације Републике Србије

У постсоцијалистичкој ери (након распада социјализма) Србија се и Уставом од 1990. год. а нарочито овим новим Уставом од 2006. године, враћа идеји и концепцији класичне локалне самоуправе, са општином као основном територијалном јединицом власти. Општина је територијална јединица у којој се остварује локална самоуправа, дакле то је основни облик вршења локалне власти али не и једини, јер Устав од 2006. године предвиђа да су то и градови и град Београд. Раније то није била права двостепена самоуправа (пошто је формирање града била могућност а не правило) али може да се каже да је већ и тада Република Србија напустила локалну самоуправу бивше Југославије која је била једностепена и монотипска јер је правни положај свих општина тада био једнак, без обзира на њихову величину, број становника, привредни развитак и друге карактеристике. Зато је прецизније када се каже да је у Србији примењен модел једностепене локалне самоуправе са посебним правним положајем градова, односно града Београда. Градови су при томе велике урбане целине које обухватају две или више градских општина (или како их дефинише Закон о територијалној организацији Србије од 2007. године) заокружена економска, административна, географска и културна подручја са више од 100.000 становника. Према новој шеми територијалне организације наше Републике, број градова је повећан, тако да их у Србији сада има 23 и то су територијалне јединице које у себи обухватају више насељених места односно катастарских општина.

Наша општина као основна јединица локалне самоуправе припада локалној самоуправи представничког типа мада и у њој грађани могу непосредно да учествују у вршењу локалних послова и то преко институција непосредне демократије као што су грађанска иницијатива, збор грађана и референдум. Као облик класичне локалне самоуправе